

въ кръчмата, защото тамъ пиенето нѣма мѣрка. Заемъ не прави да купувашъ нѣщо, до като нѣмашъ пари... Тѣй... И тѣй нататкъ, и тѣй нататкъ... И ето, че спестяванието станало... Да ти е нагледно, вземи примѣръ отъ чича си Цончо и мене. Той е сиромахъ; ние, както виждашъ, всичко си имаме. Защо? Да е по-младъ или да не сме наследили по-равно-както и да е. А, близнаци сме. Дѣдо ти, Богъ да го прости, и на двама ни остави по-равно: по нѣколко нивици, овчици, по два вола... Ама чичо ти е рѣдкопрѣстъ, помѣрзѣва го, па и попива въ кръчмата... И гледай го!

Пенчо слушаше съ внимание и при всѣка мисль, чута отъ бащини уста, му ставаше по-ясна какво е спестяванието.

Бащата долови това и продължи: о да иде е добре - Тѣй, чедо, тѣй!... Богатството само не иде, Богъ дава, ала въ кошара не вкарва... Трѣбва трудъ и постоянство. Богатството е като пѣськъ въ чувалъ. Пробиешъ ли дупка на човала пѣськъ не остава въ нето. За това народа казва: гърло дѣно нѣма... То не ще рече, че трѣбва да се жиганува, но да се не прекалява. Човѣкъ яде за да живѣе, а не живѣй за да яде. Яжъ и